

Category: Research Article

ශ්‍රී ලංකාවේ ජන නාමකරණ රටාව සහ සමූහානුකූල සත්ත්වයෝ

නිලංක මනෝජී සිරිවර්ධන¹

ප්‍රමුදිතා මනුසිංහ²

ARTICLE DETAILS

Published Online & Printed
December 2021

Author:

නිලංක මනෝජී සිරිවර්ධන¹

ජ්‍යෙෂ්ඨ කවිකාවාරිය,
පුරාවිද්‍යා හා උරුම කළමනාකරණ අධ්‍යයන
අංශය, සමාජීයවිද්‍යා හා මානවශාස්ත්‍ර පීඨය,
රජරට විශ්වවිද්‍යාලය,
මිහින්තලේ.

ප්‍රමුදිතා මනුසිංහ²

සහකාර අධ්‍යක්ෂ,
විදේශ සබඳතා අමාත්‍යාංශය,
ශ්‍රී ලංකාව.

Email: thilanka.siriwardana@gmail.com

Keywords:

Folk taxonomy, Ethnobiology, Mollusc, Fish

Abstract

It is very slight dichotomy can found between the indigenous and scientific knowledge. Approaches of classifying the natural world can be seen in both paths of knowledge. The folk taxonomies are not necessarily complicated as the taxonomic approach in natural sciences, but hold the secrets of the ways how our ancestors survived in nature. Though any given indigenous knowledge is locality-specific and shaped by its associated environments, it is not static, but a mixture of local and alien knowledge communicated from the other geographical areas. The present paper is examining some such critical attributes of the Sri Lankan folk - taxonomic or the naming systems with a special reference to the coastal and marine animals such as molluscs and fish. It is primarily focusing on the folk names, approaches to study such names and possible multicultural links for the derivation of such names. This will be a minuscule study of the tress (gaskolan) and animals (saththu / thirisan) in Sri Lanka which is materially and spiritually linked with the people, hence need to be extensively studied by the linguists, ethnobiologist, anthropologist and archaeologists with a cognitive approach.

හැඳින්වීම

සම්ප්‍රදායික දැනුම් පද්ධතීන්හි ස්වභාවික ලෝකය හැඳින්වීමට භාවිත කරන නම්, හෙවත් ජන-නාමකරණය ඔස්සේ එම ජනතාවගේ පරිසරානුගතවීමේ සිට බාහිර සංස්කෘතීන් සමග පැවැත්වූ සම්බන්ධතා ආදිය වටහාගත හැකි ය. ශ්‍රී ලංකාවේ වෙරළාශ්‍රිත ජනතාව විසින් මත්ස්‍යයන් සහ මෘදුවංශීන් හැඳින්වීමට භාවිත කරන යෙදුම්, එම යෙදුම් වල ලක්ෂණ සහ නාමයන්ගේ බහු භූගෝලීය කලාපික ප්‍රභවය, එම නාමකරණයන් හැදෑරීම උදෙසා මානවවංශ ජීවවිද්‍යාවේ උපයෝගී කරගන්නා මූලික සංකල්ප කිහිපයක් පිළිබඳව ද අවධානය යොමු කිරීම මෙම ලිපියේ අරමුණ වේ.

මෙවැනි ප්‍රවේශයන්ගේ වැදගත්කම සඳහා එක් උදාහරණයක් මෙහිලා ආරම්භයේදී ම දැක්විය හැකි ය. මගුරා (*Clarias brachysoma*) ශ්‍රී ලංකාවට ආවේණික මිරිදිය මත්ස්‍යයෙකි. කලපු මගුරා හෙවත් කන මගුරා (*Plotosus canius*) ඉන්දියාවේ බටහිර වෙරළේ සිට ශ්‍රී ලංකාව සහ ඉන්දු ඕස්ට්‍රේලියානු කොදෙව් දූපත්, පිලිපීනය දක්වා ව්‍යාප්තව සිටින කිවුල්දිය මත්ස්‍යයෙකි (Hossain and Alam, 2015, 35). මගුරා යන පොදු නාමය බොහෝ ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට හුරු වදනකි. මෙම විශේෂයට දකුණු ඉන්දියාවේ ව්‍යාවහාර කරනුයේ බෙහෙවින් වෙනස් නාමකරණයන්ය. නමුත් බෙංගාලයේ මෙම විශේෂය ගං (කං) මගුර් යන නමින් ම හැඳින්වෙන අතර ම එයට සමාන වෙනත් විශේෂ තුනක් ද මගුර් (*Clarias batrachus*), දාල් මගුර් (*Glyptothorax telchitta*) සහ ජුංලා මගුර් (*Gagata cenia*) යනුවෙන් හැඳින්වේ. එයින් *Clarias batrachus* විශේෂය ඔරිස්සා, ඇසෑම් සහ මරාති භාෂාවල ද මගුර්, මගුරා යන නමින් දක්නට ලැබේ. මෙම ආභාසය ශ්‍රී ලංකාවට ලැබුණු බව සැලකිය හැකිය. එමෙන් ම 18වන සියවස වනවිට මගුරු නාමය මෙරට වූ බව සන්නස්වල යෙදී ඇති මගුරුදෙණිය ආදියෙන් පෙනී යයි (විමලානන්ද, 1963, 238).

නමුත් මෙම සාකච්ඡාව සංකීර්ණ වනුයේ උත්තර භාරතයට මෙම නාමකරණය පැමිණියේ කෙසේ ද යන්න සැලකීමේදී ය. ජපානයේ ඉහත මගුරු විශේෂයට සමාන විශේෂයක් සහ එයින් ඔබ්බට යමින් බලයා, කෙළවල්ලා සහ මෝර පවුලට අයත් මත්ස්‍ය විශේෂ විස්සකට ආසන්න සංඛ්‍යාවකට මගුරො යන නාමකරණය විවිධ විශේෂිතයන් සමග ව්‍යවහාර කරන අතර ම (Froese and Pauly 2020) ඔවුන්ගේ ඒ හා බැඳුණු වෙනත් සංස්කෘතිකාංගයන්ගේ ද එම වදන භාවිත වේ. ඒ අනුව යම් ඇත පෙරදිග සමග පැවති සම්බන්ධතාවයක් මෙයින් ගම්‍ය වන්නේ ද යන ගැටලුව මතුවේ.

ඒ අතරම මගුරා යන වදන මධ්‍ය යුරෝපයේ සිට බෝල්කන් කලාපය ඔස්සේ උතුරු ඉන්දියාව දක්වා ව්‍යාප්තව පවතින ආකාරයක් ද හඳුනාගත හැකි අතර එහිදී ඇල මාර්ග, කඳු වැනි ප්‍රකට ලක්ෂණ එයින් විස්තර කෙරේ (magnaaura.wordpress.com). එමෙන් ම සෙසු සංස්කෘතීන්ගෙන් වඩාත් හුදකලා පැසිරීම් දූපත්වල මයික්‍රොනීසියාහි කෙළවල්ලාට මගුරා යන නම ව්‍යවහාර වේ (Uchida, 1983,24). ජපානයේ ක්‍රි.පූ. ප්‍රාදේශීය ව්‍යවහාරයන්ගේ ඇති යන Dogura - magura යන වදන බටහිර ක්‍රිස්තියානි මායා ශිල්පය හැඳින්වීමට යොදන

අතර එය ව්‍යාවහාර වන කලාපය ජපානයේ මුල් ම බටහිර වෙළඳ ජනාවාස ඇතිවූ ප්‍රදේශය ද වේ (Conley, 2008, 147). යුරෝපීය භාෂාවන්ගේ මායාව (magic) යන්නේ ප්‍රභවය මූල ඉන්දු යුරෝපීය භාෂාවන්ගේ මග් හෙවත් සවිමන්, හැකියාව ඇති යන්න බව සැලකෙන අතර එය සංස්කෘත මහාන් (මහා, බලවත්) සහ පැරණි නෝර්ඩික් මග්න් (බලවත්) යන වචනද අනුසාරය කරයි (Online Etymology Dictionary). මගුරා යන වදනේ ප්‍රභවය ඒ අනුව කුමන භාෂා මූලයකට අයත් කළ හැකි ද?

මෙම ලිපිය තුළින් අපේක්ෂා කරනුයේ සත්ත්වයන් සම්බන්ධව ශ්‍රී ලාංකේය ජන නාමකරණයන් පැහැදිලිකිරීමේ නිගමනයන්ට එළඹීම නොව ඉහත ආකාරයේ ප්‍රශ්න කිහිපයක් නැගීමට ය. එය පුරාවිද්‍යා පර්යේෂණයන්ට අනුෂාංගික වශයෙන් ඉතා වැදගත් වනු ඇත. ඉහත නිදසුන ඇසුරින් ම දැක්වුවහොත් මහනුවර යුගයේ පැවති පැදුරු වියමනේ කොළඹ රටාව (සෙව්වණ්ඩි හෙවත් සමුද්‍රා මල) යන මෝස්තරයේ ව්‍යාප්තිය සහ මගුරා යන වදනේ අවකාශීය ව්‍යාප්තිය ද යුරෝපීය අභිගුණ්ඨික සංස්කෘතිය ද අතර තහවුරු නොකළ සම්බන්ධතාවයක් පෙනී යයි. මෙවැනි සහසම්බන්ධතා ඔස්සේ සංස්කෘතික ලක්ෂණ විග්‍රහ කරගැනීමේ අවශ්‍යතාවයක් පවතී. ඒ විසරණවාදී ප්‍රවේශයක් ලෙස නොව සංස්කෘතිය වටහා ගැනීමේ ප්‍රවේශයක් වශයෙනි. එනමින්, මානවවංශඒව විද්‍යාව අතීත සහ වර්තමාන මානව සමාජයන් ශාක හා සත්ත්වයන් සමග පැවැත්වූ සංකීර්ණ අන්තර්සම්බන්ධතාවය හැදෑරීමේ ප්‍රවේශය (Berlin, 1992, 3) ලෙස වඩාත් සහායක වනු ඇත .

ජන නාමකරණ (folk taxonomy) පද්ධතිය පරිස්ථානීය හෝ ප්‍රාදේශීය විද්‍යාවක් (local science) ලෙසින් හෝ සාමාන්‍ය වැසියන්ගේ විද්‍යාවක් (science of commoners) ලෙසින් හැඳින්විය හැකි ය. මෙහි ජන වර්ගීකරණය යනුවෙන් හඳුන්වනුයේ සම්ප්‍රදායික දැනුම් පද්ධතීන් තුළ ජනතාව විසින් ස්වභාවික ලෝකයේ සත්ත්ව, ශාක හා යම් දෙන ලද අවස්ථාවක වෙනත් ප්‍රභවයන් ද එකිනෙකින් වෙන්කොට දැක්වීම උදෙසා කරනු ලබන නාමකරණයන් ය. ජන වර්ගීකරණය ප්‍රායෝගික නොවන බවට පවතින අදහස් ද වේ (මේ සඳහා බලන්න Sanga and Ortelli, 2003, 26). කෙසේ නමුත්, නොනැසී පැවතීමේ අභියෝගයේදී තමන් සතු ඉහලතම ශක්‍යතාවය ලෙසින් ඔවුන්ට සහය වූයේ ජෛව ලෝකය පිළිබඳ මෙම දැනුමයි. ඉගැන්ම සහ මතක තබාගැනීම අනිවාර්ය වුවත් එයත් සමග දැනුම සම්ප්‍රේෂණය කිරීමේ සහ කළමනාකරණය කිරීමේ ක්‍රමවේදයක් අත්‍යවශ්‍ය වූ අතර පැරැන්නෝ අනුගත වූයේ ස්වභාවික ලෝකය වර්ගීකරණයට ලක්කිරීමටය. ඒ සඳහා ඖෂධවල සිට කෑමට සුදුසු ආහාර දක්වා භෞතික සාධක ද සංඥාවල සිට මිතයන් දක්වා පාරභෞතික සාධක ද උපයෝගී විය.

ජන වර්ගීකරණය සහ විද්‍යාත්මක වර්ගීකරණය අතර ගැලපීම් සහ දුරස්ථතාවයන් පවතින අතර ඒවා එකිනෙක සමාන වීම අත්‍යවශ්‍ය නොවේ. එමෙන්ම එකිනෙක සංස්කෘතීන් අතර ඇති නාමකරණ ප්‍රවේශයේද සමානතා පැවතීම අත්‍යවශ්‍ය නොවේ. එවැනි සාමාන්‍ය මට්ටමේ පොදු සමානතා පවතී ද යන්න පරීක්ෂා කිරීමේදී කරුණු දෙකක් සැලකිල්ලට ගත යුතු ය (Sanga and Ortelli, 2003, 27).

1. සියලු හෝ බොහෝ සංස්කෘතීන් අතර පොදුවේ පවතින පදනමක් පැවතිය හැකි වුවත් භාෂාත්මක, පාරිසරික අවකාශයන් හා සංස්කෘතික අවකාශයන් ආදිය නිසා එවැනි පොදු ලක්ෂණ වෙනස්වීම්වලට ලක්විය හැකි බව.
2. එමෙන්ම, මූලික මට්ටම්වල පවතින දැනුම බොහෝ සංස්කෘතීන්ගේ එකම ආකෘතියක් පෙන්විය හැකි බව. එය ආදිකල්පික ආකෘතියකින් හින්නා වී ගිය ශාඛා කිහිපයකින් සිදුවූවක් විය හැකිය. යුරෝපීය භාෂාවල ඇති ව්‍යවහාරයන්ට රෝමානු ශාක - සත්ත්ව නාමකරණයන් බලපා ඇති අතර දකුණු ආසියානු කලාපයේ පාලි-සංස්කෘත භාෂාවන්හි එවැනි බලපෑමක් හඳුනාගත හැකි ය.

පර්යේෂණ ප්‍රවේෂය

පර්යේෂකයන් විසින් කල්පිතය සිට වෙන්නප්පුව දක්වා වන වෙරළබඩ කලාපයේ ජීවත්වන ජනතාව හා සම්බන්ධව සිදුකළ මානවවංශවිද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයකදී මෙම ලිපිය සඳහා මූල අදහස සැපයූ ජන නාමකරණ පදනම පිළිබඳ යම් නිරීක්ෂණ කිහිපයක් කිරීමට හැකිවිය (Siriwardana, 2009). මෙහිදී ලිතියානු වර්ගීකරණය යටතේ හැඳින්විය හැකි මෘද්වංශීන් විශේෂ 39 (උදරපාදිකයන් 17 සහ ද්විකපාටකයන් 22) හඳුනාගැනිනි. මෙම ගණ දෙකම පොදුවේ සිංහල භාෂාවෙන් සිප්පි, සිප්පිකටු, බෙලිකටු යනුවෙන් ද දමිළ භාෂාවෙන් විප්පි යනුවෙන් ද ව්‍යවහාර කළද, ඉහත විශේෂ 39න් 12ක් සිංහල සහ දෙමළ භාෂාවලින් වෙන් වෙන් වශයෙන් නම්කිරීමට වෙරළාශ්‍රිත වැසියන් සමත් වූහ. එපමණක් නොව ඉතා බහුලව භාවිත වන හක්බෙල්ලන් වැනි මෘද්වංශීන් සඳහා පුළුල් භාෂාත්මක යෙදීම් ද හඳුනාගත හැකි විය.

මෙවැනි පරිසරානුබද්ධ ජන නාමකරණයන් පිළිබඳ විග්‍රහ කිරීමට මානවවිද්‍යාත්මක, වාග්විද්‍යාත්මක හෝ ස්වභාවික විද්‍යාත්මක ප්‍රවේෂයන් ගත හැකිය. බ්‍රෙන්ට් බර්ලින් විසින් දක්වන ආකාරයට මානවවංශ ජීවවිද්‍යාව තුළ පර්යේෂණමය ප්‍රවේෂයන් ගත හැකි ප්‍රධාන ආකාර දෙකක් වේ (Berlin, 1992, 4).

1. මානවයා විසින් පරිසරය භාවිත කරනුයේ කෙසේද සහ කවරාකාරවලින්ද?

මෙය ආර්ථිකමය ප්‍රවේෂයක් වන අතර පැහැදිලිව ම ආර්ථික විද්‍යාව විසින් සෘජුවම ද වෙනත් විෂයයන් විසින් ආර්ථිකමය දෘෂ්ටියකින් ද මානවයාගේ පරිසර පරිභෝජනය මේ යටතේ විග්‍රහ කරනු ලැබ ඇත.

2. මානවයා විසින් ස්වභාවධර්මය සංවේදනය කරන්නේ කෙසේද සහ කවරාකාර වලින් ද?

ප්‍රජානනාත්මක වන මෙම ප්‍රවේෂය එක් එක් මානව සමාජය මනෝවිද්‍යාත්මක සංකල්පීයකරණය ද වාග්විද්‍යාත්මක පිලිඹිබුව ද යන අංශ දෙක ඔස්සේ විග්‍රහ කරගැනීමට උත්සහා දරයි. මෙයින් භාෂාත්මක ලක්ෂණ හැඳෑරීම වඩාත් ඉන්ද්‍රිය ගෝචර සහ පහසු ප්‍රවේෂයකි.

මෙයින් දෙවන ප්‍රවේශය සඳහා මානව ශාස්ත්‍රීය හා සමාජීය විද්‍යා විෂයයන්ගෙන් ලැබිය යුතු දායකත්වය සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ පර්යේෂණ පරාසයේ විශාල අවකාශයක් ශේෂව පවතී. ශ්‍රී ලංකාවේ ඉහළ උභව කඳුකරයේ ජනතාවගේ ශාක භාවිතය හා බැඳුණු දැනුම් පද්ධතීන් විග්‍රහ කළ නිරේකා වීරතුංග ස්ටාක්ලොෆ් (Weeratunge-Starkloff, 1998) වැනි පර්යේෂකයන් හැරුණුකොට ප්‍රජානනාත්මක ප්‍රවේශය මානව විද්‍යා අධ්‍යයන තුළ සැලකිල්ලට ගෙන ඇත්තේ අල්ප වශයෙනි.

ඉහත දැක්වූ ක්ෂේත්‍ර දත්ත හැරුණුකොට catalogueoflife.org සහ Fish Base වැනි ජීව වර්ගීකරණ දත්ත සමුදාය, ශබ්දකෝෂ සහ වෙනත් මූලාශ්‍රය ඇසුරින් සිදුකරන මෙම අධ්‍යයනයේදී ජන නාමකරණයන්ගේ ඇති අවකාශීය සම්බන්ධතාවය වඩාත් අවධානයට පාත්‍ර කෙරේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ සමුද්‍රාශ්‍රිත ජන නාමකරණ

ඉහත ද පැහැදිලි කළ ආකාරයට මෙම අධ්‍යයනයේදී සමුද්‍රාශ්‍රිතව වාසය කරන ජීවීන් අතරින් මෘදුවංශීන් සහ මත්ස්‍යයන් කෙරෙහි විශේෂ අවධානයක් යොමු කරන ලදී. පහත දැක්වෙන ආකාරයට මෘදුවංශී විශේෂ සඳහා දමිල සහ සිංහල නාම හඳුනාගත හැකි විය.

විද්‍යාත්මක නාමය	සිංහල නාමය	දමිල නාමය
<i>Cerithium sp.</i>	කුරි	
<i>Telescopium telescopium</i>		උඹරි
<i>Turbinella pyrum</i>	හක්, හක්ගෙඩි, හක්බෙල්ලා	ගවරි, සිංගිතා, සංගු
<i>Pugilina cochlidium</i>	මිරිස්සා	
<i>Pinna bicolor</i>		ආගු
<i>Cyprea sp.</i>	කවඩි	
<i>Pinctada vulgaris</i>	මුතු බෙල්ලා	මුතු විජ්ජි
<i>Paphia sp.</i>	මට්ටි	වරි මට්ටි
<i>Gafrarium tumidum</i>	කොක්කු මට්ටි	වලක්කු මට්ටි
<i>Geloina coaxans</i>	කඩොල් මට්ටි	
<i>Crassostrea belcheri</i>	කාවාටියා	මට්ටි විජ්ජි
<i>Saccostrea cucullata</i>	කාවාටියා	මට්ටි විජ්ජි

බෙල්ලන් බහුලව භාවිත කරන කල්පිටිය වෙරළාශ්‍රිත ප්‍රජාවන් සිංහල භාෂාවෙන් මට්ටි යනුවෙන් හඳුන්වනුයේ *Paphia sp.* විශේෂයේ සහ වෙනත් සමාන ද්විකපාටික බෙල්ලන් විශේෂ කිහිපයක් වන *Gafrarium tumidum* සහ *Geloina coaxans* යන විශේෂයන් ය. දමිල භාෂාවෙන් ඉහත සඳහන් මුල් විශේෂ දෙක වලක්කු මට්ටි සහ වරි මට්ටි නමින් හඳුන්වයි. නමුත් දිවයිනේ වෙනත් ස්ථාන කිහිපයක ම මට්ටි යන්නෙන් විවිධ පවුල්වලට අයත් විවිධ

බෙල්ලන් විශේෂ හඳුන්වන බවක් ද පෙනී යයි. අනෙක් අතට සිංහල භාෂාවෙන් කාවාටියා ලෙසින් හඳුන්වන *Crassostrea belcheri* සහ *Saccostrea cucullata* යන විශේෂ දෙකම දම්ල භාෂාවෙන් හඳුන්වනුයේ මට්ටි විජ්ජි යනුවෙනි. කලමැටිය ආශ්‍රිත සිප්පි තැන්පතුවල ඇති පැරණි මෘද්වංශීන්ගේ කවච අතරින් *Solliteina diphos* හැඳින්වීම සඳහා බෙල්ලා යන නාමය ද *Meretrix sp.* හැඳින්වීම සඳහා සිප්පි යන නාමය එම ප්‍රදේශවාසීන් ව්‍යවහාර කරති.

කුරි යන නාමයද දකුණු ඉන්දීය භාෂාවකින් බිඳිගත්තක් බව උපකල්පනය කිරීමට මලයාලම් වැනි භාෂාවල බෙල්ලන් සඳහා භාවිතවන උෟරි වැනි වචන සහ මත්ස්‍යයන්ට භාවිතවන කුරි වැනි වචන තුඩු දෙයි. මෙම නාමකරණයන් අතරින් විශේෂිත නාම රැසක් හඳුනාගත හැක්කේ හක්බෙල්ලා සම්බන්ධයෙනි.

මෘද්වංශීන්ට අමතරව මුහුදු මත්ස්‍යයන් සම්බන්ධයෙන් ද එවැනි ජන නාමකරණ රටාවන් හඳුනාගත හැකි ද යන්න සහ එම නාමකරණයන්ගේ ප්‍රභවය හඳුනාගැනීමට ද උත්සහා දරන ලදී. භාෂා රූපීය ලක්ෂණ අතින් වඩාත් සමාන වචන මෙහිදී අවධානයට ලක්කර ඇති අතර දිවෙහි භාෂාව ද විශේෂිතව දක්වන ලදී. එය මෙම ප්‍රවේෂයට සම්බන්ධ විය හැකි ආකාරය පහත පැහැදිලි කෙරේ. තවද, පහත ලැයිස්තුවේ ඇතුළත් වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ සම්ප්‍රදායික මත්ස්‍ය නාමාවලියෙන් සුළු කොටසක් පමණි.

ශ්‍රී ලංකා දේශීය පොදු ව්‍යාවහාරය	වෙනත් දේශීය නම්	විද්‍යාත්මක නාමය	වෙනත් භාෂාවන්හි ව්‍යාවහාරික නම්
පරවා	ඇටනගුල් පරවා ගුරු පරවා තුඹ පරවා	<i>Caranx sp.</i>	පරා, පරයි - ඉන්දීය දෙමළ පරා - තෙළිගු, මලයාලම්
	කණ්ණාඩි පරවා/මිනික්කුවා	<i>Alectis ciliaris</i>	
තෝරා	ඇහින්තෝරා අංජ්ලාවා බඹරතෝරා අලුතෝරා ජ්ලා	<i>Scomberomorus sp.</i>	තොවරා, අංජරි, අන්ජායි, තෝරි - මරාති තවර්, තාවර් - කණ්ණඩ ජ්ලා, අංජ්ලා - ඉන්දීය දෙමළ/ලංකා දෙමළ
	තල්තෝරා/පිරිමි තෝරා/හේරමහා	<i>Acanthocybium so- landri</i>	දිගුමස් - දිවෙහි බස මාලදිවයින

බලයා	-	<i>Katsuwonus pelamis</i>	බලන්ග් - සුලවෙසි (ඉන්දුනීසියා) බලමීවා - හිබාා ගෝධා, කඩුමස්, කලුබ්ලාමස් - දිවෙහි බස
කෙළවල්ලා	හොවල්ලා, කෙන්දා	<i>Thunnus albacares</i>	කෙළවයි - ලංකා දෙමළ කන්නාලිමස්- දිවෙහි බස වාලියා - මලයාලම් මගුරෝ ¹ - මයික්‍රොනීසියා
තලපත්	-	<i>Istiophorus platypterus</i>	තදමසා- මරාති ෆගංඩුහිබරු - දිවෙහිබස
කොප්පරාවා	දප්පරා ගප්පරා සප්පරාවා	<i>Isitiompax indica</i>	කොප්පරයිකුල්ලා, කොප්පරන් - ලංකා සහ ඉන්දීය දෙමළ
	ගිරවා කොප්පර ගිරවා නිල් තලපත් ගිරවා	<i>Gomphosus caeruleus</i>	Perroquet (parrot)- සීෂෙල්ස් (ප්‍රංශ) හිබ්බරුහික්කා, තිපුලිහික්කා - දිවෙහිබස
	ඉරි කොප්පරාවා හබරා හවුරා ²	<i>Kajikia audax</i>	හවුරා තෝරේ ² - ටහිටියන් (ප්‍රංශ පොලිනීසියන් දූපත්)
	කඩුකොප්පරා සප්පරා	<i>Xiphias gladius</i>	තදමසා - මරාති තුන්ගුඩුහිබරු, කන්නෙලිහිබරු - දිවෙහි- බස කට්ටි සෙපුවා - තෙලිගු
රාගොඩුවා	කෝමිබයා	<i>Auxis rochei</i>	රාගොන්ඩ් - දිවෙහිබස
අලගොඩුවා	-	<i>Auxis thazard</i>	රාගොන්ඩ් - දිවෙහිබස අයිලසුරා, එලිකුරා - මලයාලම් (අයිල - අල?)

ඇටවල්ලා	රාගොඩුවා රාගොදුරා සුරොයා	<i>Euthynnus affinis</i>	වූරා, කුරා - මලයාලම් සුරයි, සුරයිමීන් - ලංකා දෙමළ කුරයි, කුරයිමීන් - ඉන්දීය දෙමළ සෝරා- තෙලිගු ලට්ටි, ලට්ටිචූරා - දිවෙහිබස
මෝරා	බලමෝරා නොදමෝරා	<i>Carcharhinus falci- formis</i>	මුෂි - මරාති සුගසුරා - තෙලිගු ඔයිවාලි මියරු, අයිනු මියරු - දිවෙහි බස
	සීනිමෝරා	<i>Prionace glauca</i>	මාඔ ඉරි මෝනා - ටහිáhka අඳුන් මියරු - දිවෙහි බස
ඔලියා	බල් ඔලියා ගල් උලුවා	<i>Glaucostegus gran- nulatus</i>	කල්උලුවයි - ලංකා දෙමළ
මඩුවා	අලි මඩුවා/අැන් මඩුවා	<i>Taeniura lymma</i>	-
	එරමුදු මඩුවා	<i>Urogumnus asper- rimus</i>	-
	හුජ්ජ මඩුවා	<i>Rhinoptera adspersa</i>	මුතු තිරුක්කයි - ලංකා දෙමළ
	පොල්කොළ මඩුවා වැලි මඩුවා	<i>Pastinachus sephen Himantura varnak</i>	මඩි - දිවෙහි බස මනල් තිරුක්කයි - ලංකා දෙමළ
	වචුල් මඩුවා	<i>Aetobatus narinari</i>	කුරුවි තිරුක්කයි, වල්වල් තිරුක්කයි - ලංකා හා ඉන්දීය දෙමළ වයිගියාමඩි, මඩි - දිවෙහි බස
නොටඋලා	පලුහක්කා උරුනොටා	<i>Lethrinus olivaceus</i>	Gutu oalooa - පොලිනීසියානු වැලිසියන් හාසාව

කලමියා	ලොමහා/ලෝමස්සා පරෙමුවා රේමුවා	<i>Pristipomoides typus</i>	කලා- මැලේසියා ලෝමියා- ලංකා දෙමළ
බඩවා	කුරුවිලියා	<i>Lutjanus rivulatus</i>	කටුපිරියන් - මලයාලම් බඩවු කටුපිරියන්, කුරුවිල්ලි- ලංකා දෙමළ කලිවිසියා - තෙලිගු
අඳුල්ලා	දාලා ගුරුකාඹුවා තඹලයා	<i>Lutjanus argentimac- ulatus</i>	තම්බි, තඹුසා - මරාතී අඩල්ලු - ලංකා දෙමළ බන්ඩා - දිවෙහි බස
රන්නා	පොල් රන්නා	<i>Scolopsis bimaculata</i>	රන්ගු - තෙලිගු මන්නන් - මලයාලම් රීන්දුමස්, ලුග්ගම්බන්ඩා - දිවෙහිබස
	හුනු රන්නා	<i>Lutjanus luljanus</i>	
	ඉරි රන්නා වැලි රන්නා	<i>L. kasmira</i>	
ගල්බෝලා	ගල්කොස්සා	<i>Epinephelus mala- baricus</i> <i>E. morrhua</i>	කලවා, කල්ලු කලවා - ලංකා දෙමළ ලාග්ගාපනා - දිවෙහි බස
හුරුල්ලා	-	<i>Amblygaster sirm</i>	කීරමින් - දෙමළ
	ගල්හුරුල්ලා කීරමින් මාපොලමස්සා	<i>A. clupeoides</i>	කීරමින් - මලයාලම් ගුම්බලා - දිවෙහි බස
තොණ්ඩියා	-	<i>Dussumieria acuta</i>	තොන්ඩන් - දෙමළ කාරලා - මලයාලම්
සාවලයා	-	<i>Lepthracanthus sav- ala</i>	Savalai hairtail - ඉංග්‍රීසි කරුප්පුසාවලා, වෙල්ල සාවලා - මලයාලම් වාවලයි, සාවලයි - ඉන්දීය දෙමළ කොතිසාවල්ලු - තෙලිගු
හබරලියා	-	<i>Strongylura leiura</i>	විල්ලිමුරල් - ලංකා දෙමළ හබා- ටගලොග් භාෂාව, පිලිපීනය
ලාග්ගා	පණික්කි පෝරුවා තොට්ටාවා	<i>Opisthopterus tar- doore</i>	සුවලයි, තෝට්ටා - ඉන්දීය දෙමළ

කාරල්ලා	කටුකාරල්ලා	<i>Eubleekeria splendens</i>	කතාලි - මරාති කාරල් - ලංකා සහ ඉන්දීය දෙමළ කෝරා - තෙලිගු
	මස්කාරල්ලා හොටුපන්නා	<i>Leiognathus equulus</i>	කාරල්, කාරයි- ලංකා සහ ඉන්දීය දෙමළ
සුඩයා	සුදුසුඩයා, චැල්ලසුඩයා, සාලින්දා	<i>Escualosa thoracata</i>	සුඩයි - කන්නඩ චූඩන් - මලයාලම්, දෙමළ කාවල්ලු - තෙලිගු
	-	<i>Sardinella albella</i>	White sardinell - ඉන්දීයා හා අග්නිදිග ආසියා ඉංග්‍රීසි සුඩයි - දෙමළ
බෝල්ලා	මහාකාර බෝල්ලා කරුංකුලුවටා	<i>Rastrelliger kana- gurta</i>	බුලාවෝ - ද. පිලිපීනයේ සෙබුවානෝ සහ හිලිගෙ නොන් භාෂා සලාලා - ෆිජි කෙම්බොන්ග් - මැලේසියා කුමලා - ඉන්දීය දෙමළ
	-	<i>Selar crumenoph- thalmus</i>	කොප්පරයි - ඉන්දීය දෙමළ මුර්මස් - දිවෙහි බස
	-	<i>Opsarius tileo</i>	බෝල්ලා - ඇසෑම් බුලා - බෙංගාලි
කටුමැස්සා	කරන්නයා කටුකොයිසා සේරියා	<i>Hilsa kelee</i>	කනටා - මරාති කෝලිමීන්, සුඩයි- ලංකා හා ඉන්දීය දෙමළ කෝලිමීන් - තෙලිගු කරප්පකා - මැලගසි (මැඩගස්කරය)

මහපියා මැස්සා	-	<i>Exocoetus volitans</i>	පක්නරු මසා - මරාති
පුවලයා	-	<i>Ilisha megaloptera</i> <i>I. elongata</i>	පුවාලි - ලංකා හා ඉන්දීය දෙමළ පාලි - ගුජරාට්
මොදල්ලා	මරන්දා	<i>Hyporhamphus limbatus</i>	කීලං - මලයාලම් සබරා - ඔරියා
	දිය මොදල්ලා	<i>Strongylura strongylura</i>	මූරල්, මරක්කොලා - ඉන්දීය දෙමළ
	කලිගු මොදල්ලා දඬු තෙලියා තෙලියා	<i>Tylosurus crocodilus</i>	දෙකුන්කොලි - දිවෙහි බස මූරල් - ලංකා දෙමළ
	-	<i>Ablennes hians</i>	තොලි, මූරල් - ඉන්දීය දෙමළ
කලාවා	-	<i>Eleutheronema tetradactylum</i>	කාලා - ඉන්දීය දෙමළ
පන්නා	හැදෙ පන්නා ඇම්බැට්ට කට්ටියා පනරා	<i>Mene maculate</i>	ඇම්බැට්ටන් පරා - මලයාලම් ඇම්බැට්ටකට්ටි, ඇම්මුටන් පරා - ලංකා සහ ඉන්දීය දෙමළ
	හැදෙ පන්නා	<i>Alectis indica</i>	අම්පාන් - ද. පිලිපීනයේ සෙබුවානෝ භාෂාව පොම්පානෝ - මැලේසියා හැදෙපන්නා - ලංකා දෙමළ පාරයි - ලංකා සහ ඉන්දීය දෙමළ
	කුම්පන්නා වැලිපන්නා	<i>Secutor ruconius</i>	දලුපානි - පිලිපීනයේ බිකොල් භාෂාව කාරල් - ඉන්දීය දෙමළ

පන්නාවා	-	<i>Otolithes ruber</i>	පන්නා, වෙල්ල කාටලයි - ඉන්දීය දෙමළ පුලිපන්නා - තෙලිගු
ඉන්දීය දෙමළ ව්‍යවහාරයේ ඇති පන්නා (<i>Dayscianna albida/ Nibeasoldado</i>) ලෙස හඳුන්වන විශේෂවලට සිංහල විශේෂ නාම නොමැති අතර තෙලිගු බසින් පුලිපන්නා යන්නද ඔවුන්ට ව්‍යවහාර වේ.			
ගල්මුන්දලයා	ගොබ්බයා	<i>Protonibeas diacanthus</i>	පන්නා - ඉන්දීය දෙමළ පන්නාං - මැලේ ගෝලි - කණ්නඩ ගෝලා - මරාති
හාදා	-	<i>Ephippus orbis</i>	වාඩා - මරාති, ගුජරාටී තිරලි - ලංකා දෙමළ
1=(Uchida, 1983,24) 2= Nakamura, 1985, 32, 43 (Stripped marlin in Sri Lanka = Haura, Blue marlin in Tahiti = Haura thore) සෙසු දත්ත (Froese and Pauly, 2020) අනුව සකස් කොට ලබාගන්නා ලදී			

මෙම ජන නාමකරණයන්ගේ පදනම් කවරේද?

ස්වභාවිකත්වය පිළිබඳ දැනුම පිළිබඳ විග්‍රහකිරීමේදී සැලකීමට සිදුවන මූලික ගැටලුවක් වනුයේ එම නාමකරණයට ජනයා යොමු වූයේ අහඹු ලෙසින් ද නො එසේ නම් යම් පෙළඹවීමකින්ද යන්නයි. බොහෝ පර්යේෂකයන් විසින් තහවුරුකරන ලද කරුණක් වනුයේ අහඹු නම් යෙදීම් වෙත යම් අභිප්‍රේරණයක් ප්‍රාදේශීය ව්‍යවහාරයන්ගෙන් සහ සංකල්පනාවන්ගෙන් ලැබී ඇති බවයි (Hill, 2003, 185). එම වචනයෙන් විස්තර කළ හැකි ව්‍යවහාරයන් සහ සංකල්පනාවන් හටගත්තේ කෙලෙස ද?

පුළුල් පරාසයක පවතින වාග්විද්‍යාත්මක යාන්ත්‍රණයක් ස්වභාවික ලෝකය නම්කිරීම සඳහා පවතින බව පෙනීයයි. නමුත් විශ්ව සාධාරණ අන්තර් සංස්කෘතික මූලධර්මයන් මෙතුළ හඳුනාගැනීමට හා ගොඩනැගීමට දරන උත්සහය නිරර්ථක වනු ඇත. එබැවින් වඩාත් ප්‍රාදේශීය ප්‍රවණතාවයන් තුළින් පොදු ගුණාංග ඇසුරුකරන වර්ගීකරණ පදනම් පිළිබඳව මෙහිදී කෙටියෙන් පැහැදිලි කෙරේ (Hill, 2003, 181 තවදුරටත් බලන්න Sanga and Ortalli, 2003, 24).

1. ශබ්දානුකරණය: (Onomatopoeia) - නම්කරණ ලබන සත්ත්වයන්ගෙන් උපදනා හඬ අනුව නාමකරණය කිරීම. උදාහරණ ලෙස කොහා, කාක්කා වැනි නම් දැක්විය හැකිය. අධ්‍යයනය කරන ලද සත්ත්ව ගණවලට මෙය අදාළ නොවේ.

2. රූපීය ලක්ෂණ: (Morphological derivation) - අදාල ස්වභාවික ලක්ෂණයේ රූපීය ලක්ෂණයක් අනුව යෙදුණු නමක් වීම. එය මුල් නාමයකට සම්මිශ්‍රිතව හෝ ප්‍රත්‍ය ලෙස හෝ රූපාන්තරණයෙන් යෙදී තිබිය හැකි ය. උදාහරණ ලෙස ඉදල් ඉරිගු, රත් මල්, යකා මල්, තිත් පොළොව වැනි නාමයන් දැක්විය හැකි ය.

වෙරළාශ්‍රිත ප්‍රජාවන් විසින් මෘද්වංශීන් හැඳින්වීමට ව්‍යවහාර කරන නාමකරණයක් අතරින් වඩාත් ප්‍රමුඛ ප්‍රවේෂය රූපීය ලක්ෂණ පදනම් කරගෙන ඇති බවක් පෙනී යයි. *Anadara sp.* දාර කටුවා (සි) යනුවෙන් හඳුන්වනුයේ කවචයේ ඇති පැහැදිලි දාර සහිත ලක්ෂණය හේතුවෙනි. ඉතාමත් පැතලි කවචයක් සහිත විශේෂයක් වන *Placuna placenta* හැඳින්වීමට පිරිසි, පිගාන (සි) වැනි නාමකරණයන් භාවිත වන අතර කවචයෙන් පැහැදිලිව පිටතට නෙරා ගිය උල් වැනි ලක්ෂණ සහිත *Lambis chiragra* හැඳින්වීමට ඇගිලි බෙල්ලා (සි) සහ කටු සංගු (දෙ) වැනි යෙදුම් භාවිත වේ.

සිංහල භාෂාවේ හක්/සක් බෙල්ලන් (*Turbinella pyrum*) ලෙස හඳුන්වන විශේෂ නාමය සංස්කෘත භාෂාවේ සංඛ යන වදනින් නිපන්නකි. රූපීය ලක්ෂණ අනුසාරයෙන් කළ නාමකරණයේ වඩාත් විධිමත් සහ ආකෘතික රටාවක් මෙම හක් බෙල්ලන් ආශ්‍රිතව දක්නට ලැබේ. මෙහි කායික ලක්ෂණ අනුව බෙදන උප විශේෂ දෙක Great Indian chank (*T.pyrum napsu*, Lamarck ,1822) සහ Indian chank (*T.Pyrum*, Lin,1758) (Rajasuriya, 1999, 03) අතරින් මුල් උප විශේෂය බටහිර වෙරළේ ප්‍රජාව අතර සිංහලෙන් හක්බෙල්ලා නමින් ද දමිල භාෂාවේ ගවරි නමින් ද ප්‍රමාණයෙන් කුඩා කවචයක් ඇති මුත් වඩාත් දිගු නිනාල ඇලියක් සහිත දෙවැනි උපවිශේෂය සිංහලයන් විසින් සිංගි හක්බෙල්ලා නමින් ද දමිල භාෂාවේ සිංගිතා නමින් ද හැඳින්වේ. 19 සියවසේ මෙම උප විශේෂ දෙකට පිළිවෙලින් පට්ටි සහ පජේල් යනුවෙන් ව්‍යවහාර වූ බවට සාධක පවතී (Bertolacci, 1993, 264., Tennent,1996b,556 ft note 4). එයට ද පෙර සංඛ යන්නෙන් විශාල කවචයන් පමණක් ද කුඩා කවච ගම්බූක නමින් ද හැඳින්වුණු බව පෙනී යයි (මතුරාමදත්ත, 1974, 202). මේ අවධි තුනක නාමකරණය රූපීය ලක්ෂණ අනුව වෙනස් වූ ආකාරයකි.

මෙම වර්ග දෙක නැවත බෙල්ලන්ගේ ප්‍රමාණය, ගුණාත්මක තත්ත්වය, ආදිය පදනම්කරගත් ජාති, ගවරි හෝ පට්ටි සහ සුදු (Special white) ලෙස ද මෙම වර්ග තුන නැවත කරඩු (ඉවතලන කවච), මුතායි (පණුවන් විදින ලද කවච) සහ කුලායි (කුඩා කවච) ලෙස තවත් උප වර්ග තුනකටද බෙදනු ලබයි. ඒ අනුව ජාති කවචය ජාති කරඩු, ජාති මුතායි සහ ජාති කුලායි ලෙස වර්ග කළ හැකි ය. සලාමත් ජාති සහ කවචන් පට්ටි යනුවෙන් හැඳින්වෙන වඩාත් සනකම් සහ ඉහළතම තත්ත්වයේ කවච ද පවතී (Siriwardana, 2010, 292). එමෙන් ම කවචයේ විවරය පවතින දිශාව අනුව වාමාවර්ත (ඉඩම්පුරි) සහ දක්ෂිණාවර්ත (වාලම්පුරි) යනුවෙන් ද හක්බෙල්ලන් වර්ග කිරීමට ලක්වේ.

3. ශබ්දාර්ථ දිගුව : (Semantic extension)

වෙනත් වචනයක් සමානාර්ථයෙන් ජෛව ලක්ෂණයක් හැඳින්වීමට ආදේශනය වීම. බොහෝවිට වෙනත් භාෂාවක සමාන සත්ත්වයකු හෝ ශාකයක් හැඳින්වීමට යොදාගත් වචනයක් එයට රූපීය ලෙසින් සමාන වෙනත් ජෛව ලක්ෂණ හැඳින්වීමට භාවිත කිරීම මෙහිදී පෙනී යයි. ලතින් ඇමරිකානු ස්වදේශිකයන් විසින් ස්පාඤ්ඤයේ උඟුරා හඳුන්වන cochino යන වදන නදවස වශයෙන් යොදන අතර වල් උඟුරා ඒ අනුව පසිඳසබ නදවස ලෙස හඳුන්වති (Hill, 2003, 181). වෙනත් සංස්කෘතිකාභාෂ හේතුවෙන් ස්වදේශික භාෂා ලක්ෂණ වෙනුවට වෙනත් වචන ඇතිවිය හැකිය.

මත්ස්‍ය නාමකරණයේ හඳුනාගත හැකි බඹර (තෝරා), අලු (තෝරා), ඉරි (කොප්පරා), සීනි (මෝරා), මස් (කාරල්ලා) ආදී වශයෙන් වන මත්ස්‍ය නම් ගණනාවක මුල් විශේෂණය හෙවත් උප විශේෂ නාමය දේශීය යෙදුමකින් ද විශේෂ නාමය විදේශීය ආභාසයකින් සකස්කරගත් අයුරක් ද පෙනී යයි. තවද, තඹ පැහැති යන අරුතින් මීහරකුන් ට යොදන තඹලයා යන්න (Weeratunge-Starkloff, 1998, 210) *E. undulosus*, *Lutjanus argentimaculatus*, *Cephalopholis miniata* යන මත්ස්‍ය විශේෂ සඳහා ද යෙදී ඇති අතර එය ශබ්දාර්ථ දිගුවේ ඵලයක් ද නොඑසේ නම් රූපීය ලක්ෂණ අනුව වූවක් ද යන්න සලකා බැලිය යුතු ය.

ශ්‍රී ලංකාවේ ජන නාමකරණයන් ඇතිවීමට බලපාන ලද විදේශීය භාෂා ගණනාවක් හඳුනාගත හැකි ය. නිදසුන් ලෙස, ඉන්දීය දෙමළ භාෂාවේ ආභාසයෙන් පරවා, අංජ්ලා, කොප්පරාවා, කීරමින්, වවුල් (මඩුවා), තොණ්ඩයා, සාවලයා, තොට්ටාවා, කාරල්ලා, සුඩයා, කුම්බලා, මොරල්ලා, තෙලියා, කලාවා, පන්නා යන නාමකරණයන් ඇතිවූ බව හඳුනාගත හැකි අතර භූ ගෝලීය සහ සංස්කෘතික සම්පත්වය මත එය සිදුවීම ස්වභාවිකය.

විශේෂත්වය වනුයේ මෙයින් සමහර යෙදුම් තමිල්නාඩුවෙන් ඔබ්බට ඇති දමිල නොවන වෙනත් ද්‍රාවිඩ භාෂා සහ ඉන්දු ආර්ය භාෂාවල ද දක්නට ලැබීමත් තවත් යෙදුම් ගණනාවක් තමිල්නාඩුවෙන් වාර්තා නොවන නමුත් උත්තර භාරතීය සහ ශ්‍රී ලාංකේය සන්දර්භයන්ගෙන් සමානව හඳුනාගැනීමට ලැබීම ය. පසුගිය සියවස් කිහිපයක් තුළ අරාබි සහ ඉන්දීය සමුද්‍රාශ්‍රිත ජනයාගේ සංක්‍රමණික රටාව සමග මෙය මැනවින් සමපාත වේ (Siriwardana, 2011). ඒ අනුව මරාති භාෂාවේ තෝරි (කණ්ණඩ - තවරා, සි-තෝරා), තදමසා (සි.-තලපත්), තඹුසා (තාඹුවා), කනටා (සි.- කරත්තයා), වාඩා (සි.-භාදා), මලයාලම් භාෂාවේ වාලියා (සි.-හොවල්ලා), තෙලිගු භාෂාවේ සෙපුවා (සි.-සප්පරා), සෝරා (සි. සෝරා), කලිවිසියා (කුරුවිලියා), රන්ගු (සි.-රන්නා), ඇසෑම් භාෂාවල බෝල්ලා (සි.- බෝල්ලා), බෙංගාලි භාෂාවේ බුලා (බෝල්ලා) වැනි යෙදුම් දමිල භාෂාවල වාර්තා නොවන නමුත් සිංහල සහ එම භාෂා අතර සම්බන්ධතාවයක් පෙන්නවන අවස්ථා වේ.

තෙවන අවස්ථාවක් වනුයේ දකුණු ආසියාවෙන් බැහැර වෙනත් භූ ගෝලීය කලාපයන්ගේ භාෂා ලක්ෂණ දැකීමට ලැබීමයි. ටහිටියන් භාෂාවල හවුරා තෝරේ (සි.- හවුරා/හබරා), මාඔ ඉරි මෝනා (හොඳ මෝරා/බල මෝරා), පොලිනීසියන් වැලිසියන් භාෂාවේ Gutu oaloo (සි.-හොටලා), පිලිපීනයේ ටගලොග් භාෂාවේ හබා (සි.-හබරලියා), දකුණු පිලිපීනයේ සෙබුවානෝ සහ හිලිගෙනොන් භාෂාවන්ගේ බුලාවෝ (සි.-බෝල්ලා) සහ අම්පාන් (සි.-පන්නා) පිලිපීනයේ බිකොල් භාෂාවේ දලුපානි (කුම්පන්නා/වැලිපන්නා) ඉන්දුනීසියාවේ සුලවෙසි භාෂාවේ බලන්ග් (සි. බලයා), හිබාබ බලමිඩා (සි. බලයා), සීෂෙල්ස්හි ප්‍රංශ උපභාෂාවේ Perroquet හෙවත් ගිරවා (සි.ගිරවා), මැඩගස්කරයේ මැලගසි භාෂාවේ කරප්පකා (සි.-කරත්තයා) වැනි මත්ස්‍යයන්ට ව්‍යවහාර කරන නම්වලට සමාන නම් ශ්‍රී ලංකාවෙන් වාර්තා වේ.

සිව්වන අවස්ථාවක් ලෙස වෙනත් ප්‍රදේශවල වෙනස් මත්ස්‍යයන්ට ව්‍යවහාර කරන නම්වලට සමාන නම් ශ්‍රී ලංකාවෙන් ද වාර්තා වේ. මයික්‍රොනීසියා භාෂාවේ මගුරො (සි. කෙළවල්ලා), ඔරියා භාෂාවේ සබරා (සි. මොරල්ලා), ෆීජී භාෂාවල සලාලා (බෝල්ලා) වැනි නම් පිලිවෙලින් මගුරා, හබරා, සාලයා වැනි නම්වලට තරමක් සමාන වේ.

ජන නාමකරණයේ භූ අවකාශීය ව්‍යාප්තියේ තවත් සුවිශේෂී ලක්ෂණයක් වනුයේ සිංහල භාෂාවට නැකම් කියන මාලදිවයිනේ දිවෙහි බසෙහි මත්ස්‍යයන් සඳහා වන නාමකරණයයි. දකුණු ආසියාවේ වඩාත් දකුණින් පවතින ඉන්දු-යුරෝපීය භාෂා පවුලට අයත් වන මෙම භාෂා දෙකෙහි ක්‍රි.ව. 12 - 13 අතර කාලය දක්වා දිවෙන භාෂාත්මක සබඳතාවය පිළිබඳ සාධක පවතී (Fritz, 2001, 01, 06). මත්ස්‍යයන් සම්බන්ධයෙන් පවා වෙනත් භාෂාවන්ගේ ව්‍යවහාර නොවන සිංහල භාෂාවේ පමණක් දැකිය හැකි ව්‍යවහාරයන් කිහිපයක් දිවෙහි භාෂාවේ ද යෙදී තිබීමත් නිසා ශ්‍රී ලංකාවේ යම් අවධියක මත්ස්‍යයන් උදෙසා ව්‍යවහාර කළ නාමකරණයේ ජායාමාත්‍ර ලක්ෂණයක් හෝ මාලදිවයිනේ තවමත් පවතින බවට උපකල්පනය කළ හැකි ය. රාගොඩුවාට දිවෙහි බසෙහි ව්‍යවහාර කරන රාගොන්ඩි යන්න සමාන වන අතර දකුණු ආසියාවේ මෙම විශේෂයට එම නාමකරණය වෙනත් කිසිදු භාෂාවක භාවිත නොවේ. එබැවින් මුල් සිංහල යෙදුමක් වියහැකි බවට උපකල්පනය කළ හැකි ය. ඇටවල්ලාට යෙදෙන සුරයා යන්න මලයාලම් භාෂාවේ වුරයි යන්න දමිල භාෂාවට සුරෙයි ලෙසින් යෙදී සිංහලයට පැමිණි බවත් මලයාලම් බසෙන් එය දිවෙහි බසට වූරා ලෙසින් යෙදුණු බවත් පෙනී යයි (Froese and Pauly, 2020).

මත්ස්‍යයන්ට යෙදෙන වදනක් වන මස්සා යන්නට සමාන යෙදුම් කිහිපයක් වෙනත් භාෂාවලින් හමුවේ. ශ්‍රී ලංකාවේ රට පෙතිසා හෙවත් කාප් මාලුවාට මැලේසියාවේ සහ ඉන්දුනීසියාවේ මස් මස්සන්, ලලක් මස් (*Cyprianus carpio*) යනුවෙන් ද උතුරු ඉන්දියාවේ හා බුරුමයේ හමුවන *Labeo rohita* මත්ස්‍යයා මරාති භාෂාවෙන් තම්බඩ මස්සා යනුවෙන් ද එහි ම උපවිශේෂයක් වන උතුරු අප්‍රිකාවේ නයිල් නදියේ වාසය කරන *L. rohita* සඳහා සුඩාන ආරබි භාෂාවෙන් මස්සාස් යනුවෙන් ද ව්‍යවහාර කෙරේ (Froese and Pauly, 2020). මහා සහ මස් යනුවෙන් එහි ස්වරූපය දිවෙහි බසෙහි දැකගත හැකි ය (Fritz, 2001, 18)

ඒ අතර තවත් විශේෂ ලක්ෂණයක් වනුයේ හාල්මැස්සා (*Stolephorus commersonii* වෙනත් නම් - හන්දැල්ලා- *S. indicus*, රාහු හාල්මැස්සා- *Encrasicholina heteroloba*), වට්ටියා (*Carangoides gymnostethus*), ඇට්ටියා (වෙනත් නම් - මීවැටියා - *Lethrinus nebulosus* සහ මට්ටියා/සෙප්පිලියා - *Argyrops spinifer*), තිරාලියා (*Acanthopagrus berda*), ලවියා (වෙනත් නම්- තඹලයා - *E. undulosus*), කාමුචා (*Cephalopholis miniata*), බොරලුවා (*Plectorhincus ceylonensis*), සුද්දා (*Nemipterus sp.*), ගිරවා (*Scarus sp.*), මරවා (*Siganus sp.*), ජීලාවා (*Sphyræna sp.*), ගොඩියා (*Liza sp.*), වැනි නාමකරණයන්ට සමාන වන නාමයන් දකුණු ආසියාවෙන් හෝ වෙනත් කලාපයන්ගෙන් හඳුනාගත නොහැකිවීමයි. මෙයින් හාල්මැස්සා සහ වට්ටියා හැරෙන්නට සෙසු සියලු විශේෂයන් ගල්මාලු ගණයට අයත් වීම ද කැපී පෙනෙයි.

4. ශබ්දාර්ථ විශේෂීකරණය: (Semantic specialization)

ගෘහාශ්‍රිතරණය කරන ලද විශේෂයකට නමක් සහ එහි වල් දර්ශයට විශේෂිත නමක් යෙදීම. ශ්‍රී ලංකාවේ මෙය බොහෝවිට වල් දර්ශයට වල් හෝ කැලෑ යන විශේෂණයකින් ද යම් අවස්ථාවල ගෘහාශ්‍රිතකරණය කළ සතුන් ගම් යන විශේෂණයෙන් ද හැඳින්වේ (Weeratunge-Starkloff, 1998, 205). නිදසුන් - වල් දෙල්, වල්මීවා, ගම් කුකුළා

5. අලංකරණ භාවිතය: (Metonymy)

වෙනත් සංකල්පීය යෙදුමක් සත්ත්වයකට හෝ ශාකයකට යෙදීම. මත්ස්‍යයන් සම්බන්ධයෙන් වඩාත් පුළුල්ව භාවිත වන නාමකරණ ක්‍රමයක් ලෙස මෙය හඳුනාගත හැකි ය. කණණාඩි පරවා, බඹරතෝරා, අලුතෝරා, ඉරි කොප්පරාවා, අලි මඩුවා, හුප්ප් මඩුවා, වවුල් මඩුවා, වැලි මඩුවා, වැලිපන්නා වැනි මත්ස්‍ය නාමකරණයන් වෙත අලංකරණය බලපා ඇති බවක් පෙනී යයි.

6. උපමාරූපක භාවිතය: (Metaphor)

සතාගේ හෝ ශාකයේ ලක්ෂණයක් නිසා නම් යෙදීම. ප්‍රාණියා වෙනත් දත්තා ලක්ෂණයකට සමාන නිසා එම ලක්ෂණයට අදාල නම ලබාදීම සිදු වේ. නිදසුනක් ලෙස වන්දාට එම නම යොදනුයේ උග්‍ර වඳින ඉරියව්වක සිටින හෙයිනි. රලු හෝ හැඩි යන අරුතින් සේරයා යන්න මීහරකාට (Weeratunge-Starkloff, 1998, 205) සහ කටුමැස්සාට (*Hilsa kelee*) භාවිත වේ. කෙන්දා, හොදමෝරා, උගරුහොටා, ගල්කොස්සා, කරත්තයා, කටුකොයියා, ගොබ්බය වැනි නාමකරණයන් ද උපමාරූපක ලක්ෂණ පෙන්වුම් කරයි.

7. විශේෂිත නම් රහිතව සරලව සමූහයට නමක් දීම

නිදසුනක් ලෙස බෙල්ලෝ, කුරුල්ලෝ ලෙස වෙනත් විශේෂ නාම රහිතව නම් කරනු හඳුනාගත හැකි ය. සමූහාශ්‍රිත බෙල්ලන් සම්බන්ධයෙන් වන මට්ටි වැනි නාම සමූහ නාම ලෙස හඳුනාගත හැකිය. මත්ස්‍යයන් සම්බන්ධයෙන් බොහෝ විට ගණ සහ විශේෂ දක්වාම නාමකරණයක් ඇති සෙයක් පෙනී යන හෙයින් සරල නාමයන් හඳුනාගත නොහැකි ය.

8. යමකට ඇති ඥාතීත්වයක් ලෙසින් දැක්වීම

නගා මැරූ අල යනුවෙන් හඳුන්වන නියඟලා සඳහා එම නාමය ලැබීම පිළිබඳ කථාපුවතන් එය යම් සත්ත්වයකුට හෝ ජන පිරිසකට හෝ පුද්ගලයකුට සම්බන්ධ කර නාමකරණයේ ප්‍රවණතාවයක් පෙන්වයි. අධ්‍යයන කරන ලද සත්ත්වයන් අතරින් එවැනි සම්බන්ධතා හඳුනාගත නොහැකි ය.

9. මිනසන් සමග ඇති බැඳියාවක් ලෙස

සිංහල මෝරා යන්න දිවෙහි බසෙහි මියරා ලෙසින් යෙදී ඇති අතර එය ප්‍රාකෘත මගරා හෝ මයරා යන්නට සහ මකරා හෙවත් මුහුදු රාක්ෂයා යන්නට සම්බන්ධ වන බව ෆ්‍රිට්ස් දක්වයි (Fritz, 2001, 22).

හිගමනය

පෛව ලෝකය භෞතික මුත් වචන සංකල්පීය වේ. මෙම භෞතික ලෝකය සංඥානුසාරීව වටහාගත් ප්‍රාග් මානවයන් පසුව ක්‍රමයෙන් ශබ්දානුසාරීව අදහස් දැක්වීමට යොමුවීමත් සමග ඇතිවූ සංස්කෘතික වෙනස්කම් පැහැදිලිව හඳුනාගත හැකිය. මෙහි ඵලයක් ලෙස සංඥානුසාරීව පරිසරය තේරුම්ගැනීමට හැකියාව මානවවර්ගයාගෙන් යම් තරමකට ඇත්ව ගිය ද වඩාත් සංකීර්ණ විස්තෘත භාෂාවක් තුළින් තමන් අවට ලෝකය තේරුම්ගැනීමටත් ප්‍රභේදනයටත් හැකියාවක් ලැබිණි. මුල් වචන උපදවාගත්තේ ස්වභාවයේ පවතින ශබ්ද අනුකරණයෙන්ද යන්න සම්බන්ධයෙන් නිසි පිළිතුරක් නොමැති මුත් (Pellegrini, 2003, 185) භාෂාවෙන් පරිසරය වටහාගැනීමට යොදාගන්නා සංකල්ප ඒ ඒ සංස්කෘතියේ පරම සාරය ලෙසින් පවතින බව කිවහැකිය.

තවද තමන් අවට පරිසරයේ පෛවීය සම්පත් භාවිතයට පෙර මිනිසුන් ඒවා සියල්ල යම් වර්ගීකරණයක් ඔස්සේ සලකාබලා තිබීම අනිවාර්ය වේ. එක් සත්ත්ව හෝ ශාක විශේෂයක් හඳුනාගැනීම සහ වර්ගකිරීමට හැකියාවක් ප්‍රථමයෙන් ලබාගත යුතු අතර සමාන විශේෂ එකට වර්ගකිරීමටත්, අනෙක් විශේෂ වෙන්කොට හඳුනාගැනීමටත් ඒ සියල්ල සම්බන්ධව ලැබගත් දැනුම අත්‍යයන් වෙත සම්ප්‍රේෂණය කිරීමටත් හැකියාවක් ලැබිය යුතුය. ජී.ජී. සිම්ප්සන් විසින් නොමැරී ජීවත්වීමට ඇති තිබිය යුතු අත්‍යවශ්‍යම සහ අවම සුදුසුකම නම් වර්ගීකරණයයි යනුවෙන් කළ ප්‍රකාශය ඉතා වලංගු සහගත බව පරිසරය නිසි ආකාරයෙන් වටහාගැනීම සම්බන්ධව නාමකරණයේ ඇති අගය සලකා බැලීමේ දී පැහැදිලි වේ (Berlin, 1992, 05). ජීවීන් සම්බන්ධයෙන් නොවූවත් පරිසරය නාමකරණයට ඇති හැකියාව කෙතරම් ජීවන අරගලයට සහායක වන්නේදැයි එස්කිමෝවරුන් හිම හා ආශ්‍රිත සංසිද්ධීන් හැඳින්වීමට භාවිත කරන වචන ප්‍රමාණයෙන් ද (Martini, 1986) ශ්‍රී ලංකාවේ කෘෂිකාර්මික ප්‍රජාව ජලය ආශ්‍රිත සංසිද්ධීන් සහ ධීවර ප්‍රජාව මුහුදු ආශ්‍රිත සංසිද්ධීන් හැඳින්වීමට භාවිත කරන වචනානුසාරයෙන් ද පැහැදිලි වේ.

සරලතම අර්ථයෙන් ගත්විට ලෝකය පුරා සියලු මිනිසුන් සෙසු සත්ත්වයන් මෙන් ම තම පරිසරයේ සීමාවන්ගේ බලයට කවරහෝ පමණකින් නතු වී ඇති අතර ඔවුන්ගේ සංකල්පවල සීමාවද එම පරිසරයට ලඝුවන බව අප වටහාගත යුතු ය. එය පොදු සත්‍යයකි. එම සංකල්පවල ස්වරූපය තීරණය කිරීමට සමාජ සැකැස්ම, අභිචාර, ආගමික විශ්වාස ආදිය බලපා ඇති හෙයින් අපට එකිනෙකට වෙනස් පරිසරාත්මක ප්‍රවේශයන් එම සංස්කෘතීන් ඇසුරින් හඳුනාගත හැකි ය. එහි ඇති ස්වභාවික පරිසරය නම් කිරීමේ හැකියාවේ පරාසය අපට අදාළ සංස්කෘතිය කෙතරම් පරිසරානුගතදැයි යන්න වටහාගැනීමට අනගි මිණුම් දැක්වක් වේ.

මෙම අධ්‍යයනයේදී මතුවූ කරුණු වෙනත් ධාරණාවන් කිහිපයක් පිළිබඳව ද ඉඟි සපයයි.

1. ශ්‍රී ලංකාව සහ අග්නිදිග ආසියාවන් පැසිෆික් කලාපයන් සමග පැවති යම් ජනවාර්ගික සම්බන්ධතාවයන් පිළිබඳව සොයාබැලීමට අවස්ථා ගණනාවකදී පුරාවිද්‍යාඥයන් විසින් උත්සහා දරණු ලැබ ඇත. නමුත් එබඳු බාහිර සංස්කෘතික ආභාසයන් දීර්ඝකාලීන සහ අඛණ්ඩව පැවතුණු බවට කිසිදු සාධකයක් නොමැති හෙයින් පැවතියා විය හැකි අල්ප සංස්කෘතික සැබැඳියාවේ ද්‍රව්‍යාත්මක සාධක ද සොයාගත නොහැකි මට්ටමක පැවතිය හැකි ය. මෙවැනි පසුබිමක දී ඉහත මතුවූ වාග් ලක්ෂණ යම් පර්යේෂණමය ප්‍රවේශයක් සඳහා ඇති හැකියාවක් පෙන්වුම් කරයි. ප්‍රධාන ධාරාවේ සංස්කෘතික සබඳතාවලට වඩා ක්ෂුද්‍ර පරිමාණයෙන් වූ ධීවර ජන ප්‍රජාවගේ වෙරළ තීර ඔස්සේ වූ ව්‍යාප්තීන් මේ සඳහා බලපාන්නට ඇති බව අපගේ උපකල්පනය වේ.
2. ශ්‍රී ලංකාවේ මධ්‍යකාලීන අවධියේ භාෂාවෙන් පෝෂණය වූ බවට සැලකෙන මාලදිවයිනේ දිවෙහි භාෂාව හැදෑරීම එවකට ලාංකේය සංස්කෘතිය හැදෑරීමට නව ප්‍රවේශයක් ලෙසින් සලකා බැලිය හැකිය. විශේෂයෙන් දිවෙහි බසෙහි දක්නට ලැබෙන ලක්ෂණ සිංහල භාෂාව හා සැසඳීමෙන් යම් කාලානුක්‍රමවලියක් ගොඩනගාගත හැකිවනු ඇත.
3. ශ්‍රී ලංකාවේ සිංහල භාෂා ව්‍යවහාරයන් කෙරෙහි දෙමළ භාෂාව නොමඳ බලපෑමක් කර ඇති නමුදු, ඒ අතර ම මධ්‍ය සහ උතුරු ඉන්දීය භාෂාත්මක යෙදුම් ද දක්නට ලැබීමත් එම යෙදුම් දෙමළ භාෂාවේ දැකිය නොහැකිවීමත් අනුව පසුගිය සියවස් කිහිපයේදී වෙරළාශ්‍රිත ජන සංක්‍රමණ රටා පිළිබඳ සලකා බැලීම කළ යුතුය.

ශ්‍රී ලංකාව ඓතිහාසික විදෙස් ජාතීන් සහ භාෂා ගණනාවක් සමග සබඳතා පවත්වා ඇති අතර භාෂාත්මක ලක්ෂණයන්ගෙන් එය මැනවින් නිරූපිත ය. ස්වදේශික ඇමරිකානුවන් ඉංග්‍රීසි හා ස්පාඤ්ඤ භාෂා බලපෑමෙන් වෙනස්වීමට පෙර තම භාෂාවන්ගෙන් පැවති දැනුම් පද්ධතීන් නැවත හඳුනාගැනීමට උත්සහයක් දරන අතර පවතින ලක්ෂණ සහ පැරණි වචන එම ජනතාවගේ ප්‍රාදේශීය සංස්කෘතික අගයයන් ලෙස අවධාරණය කෙරෙමින් පවතී (Hill, 2003, 161).

පොදු කෘෂි ව්‍යාපාරයේදී කෘෂිකර්ම, වල්කර්ම හැදින්වීමට අප බෙහෙත්, බෙහෙත් ගන්නවා කියනුයේ ඇයි? එය පැරණි පරිසර හිතකාමී ප්‍රතිකර්මවලින් නිපන්තක් නොවේද? ප්‍රායෝගික දැනුම ගිලිහී යනවිට ව්‍යාපාරික නම් ද ගිලිහී යෑමෙන් ස්වභාවික ලෝකය සමග තම ජීවිතය, අත්දැකීම්, හැගීම්, බද්ධ කිරීමේ හැකියාව ද ගිලිහී යයි. තවද සැලකිය යුතු කරුණක් වනුයේ මෙම මානවවංශීය විද්‍යාත්මක වර්ගීකරණයන් බොහෝ විට අනුකරණය, නිරූපනය, සහ පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට දැනුම සම්ප්‍රේෂණය වීමෙන් ද ඉදිරිපත්වන ප්‍රායෝගික ක්‍රියාවලියක් වන බවයි.

මෙම දැනුම ලේඛනගත වීමෙන් එය වඩාත් සුරක්ෂිත වුවත්, ස්වභාවික ක්‍රියාවලියේදී අනුවර්තනය වෙමින් පුද්ගලානුබද්ධ හෝ පරිසරානුබද්ධ අත්දැකීම් හා බද්ධවෙමින් දීර්ඝකාලීනව පැවතීමේ ක්‍රියාවලියට බාධාවක නොපැමිණේද යන්න ද විග්‍රහකළ යුත්තකි. සම්ප්‍රදායික ගැමි සමාජය යනුවෙන් සමාජගත වී ඇති පොදු ආකෘතිය මෙන් ම මෙවැනි වාග් ව්‍යාපාරයන් ද ගතික ස්වභාවයෙන් මුදවා ස්ථාවර කිරීම එය ක්‍රියාවලියෙන් මුදවා කෞතුකාගාර ගතකිරීමක් වන හෙයින් වඩාත් තහවුරු කළ යුත්තේ සම්ප්‍රදායික දැනුම පද්ධතීන්ගේ කාලීන පැවත්මට ඉඩහැරීමයි.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය

අමාවතුර, 2004, කෝදාගොඩ ඥානාලෝක හිමි සංස්කරණය, බෞද්ධ සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය, දෙහිවල.

මතුරාමදත්ත, ශ්‍රී, 1974, බෞත රසරාජ සුන්දරය, එච්. එම්. ද සිල්වා පරිවර්තනය, ශ්‍රී ලංකා ආයුර්වේද දෙපාර්තමේන්තුව

විමලානන්ද, තේන්තකෝන්, 1963, උඩරට මහ කැරැල්ල, 3 කොටස, ඇම්.ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම, කොළඹ

සිරිවර්ධන, තිලංක, 2012, ශ්‍රී ලංකාවේ සංඛ සංස්කෘතිය, ප්‍රණාමාංජලී, සිංහල අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

සිරිවර්ධන, තිලංක, 2013, සංඛය (*Turbinella pyrum*) හා බැඳුණු ශ්‍රී ලංකාවේ ජන වංශය, පිටු. 209-212, proceedings of the First National Annual Research Symposium on ‘Ancient Heritage for Sustainable Development’, Department of Archaeology and Heritage Management, Rajarata University of Sri Lanka

Bertolacci, Anthony, 1993, A view of the Agricultural, commercial and financial interests of Ceylon, first pub. 1817, Navrang, New Delhi.

Conley, Craig, 2008, Magic words; a dictionary, Weiser Books, USA

Dayal, Thakur Harendra, 1983, the Vishnu Purana, Sundeep Prakashan

Fritz, Sonja, 2001, The Dhivehi language: a descriptive and historical grammar of Maldivian and its dialects, Sudasien Institut, Heidelberg

Hill, Jane H. 2003, What lost when names are forgotten in Name knowledge: Ethnoscience, cognition and utility, ed by Glauco Sanga and Gherardo Ortalli, Berghahn Books, New York pp 161-183.

Hossain, Yeamin and Alam, Jahangir, 2015, Threatened fishes of the world: *Plotosus canius* Hamilton, 1822 (Siluriformes: Plotosidae), Croatian Journal of Fisheries, pp. 35-36

- Martini, Laura, 1986, "Eskimo words for snow": A case study in the genesis and decay of an anthropological example in *American Anthropologist*, NS-Vol. 88, No. 2, pp 418-423.
- Meehan, Betty, 1982, *Shell bed to shell midden*, Australian Institute of Aboriginal Studies, Canberra.
- Nakamura, Izumi, 1985, *FAO species catalogue, Vol. 5, Billfishes of the world; an annotated and illustrated catalogue of marlins, sailfishes, spearfishes and swordfishes known to date*
- Pellegrini, Giovan Battista, 2003, *Examples of metaphors from fauna and flora in Name knowledge: Ethnoscience, cognition and utility*, ed by Glauco Sanga and Gherardo Ortalli, Berghahn Books, New York pp 161-183.
- Rajasuriya, Arjan, 1999, *Report on the chank fishery in the Hambantota district*, National aquatic resources research and development agency,(unpub. rep), Colombo.
- Sanga, Glauco and Ortalli, Gherardo, 2003, *Name knowledge: Ethnoscience, coginitio and utility*, Berghahn Books, New York.
- Siriwardana, Thilanka, 2009, *Utilization of Marine Mollusc: An Archaeomalacological study*, BA dissertation submitted to the Department of Archaeology, University of Kelaniya, Sri Lanka
- Siriwardana, Thilanka, 2010, *Traditional Sri Lankan terms use in chank (Turbinella pyrum) classification and grading*, *Proceedings of National Archaeological Symposium*, Sri Lanka, 2010, Vol. I. pp.287-296
- Siriwardana, Thilanka, 2011, *Social group representation in the uses of marine molluscs*, pp. 208-220, *Santati*, No. 04, Faculty of Social Sciences, University of Kelaniya.
- Siriwardana, Thilanka, 2014, *History of the use of molluscs In Sri Lanka from ancient times to the present: An archaeomalacological study*, Biodiversity Secretariat, Ministry of Environment, Sri Lanka
- Tennent, James Emerson, 1996a-vol I , 1996b-vol II, *Ceylon: an account of the Island physical, historical and topographical with notices of its natural history, antiquity and productions*, Asian Educational services, New Delhi.
- Uchida, RW, 1983, *Summary of environment and fishing information on Guam and the Commonwealth of Northern Mariana Islands: a review of the plankton communities and fishery resources*, Department of Commerce, USA
- Weeratunga-Starkloff, Nireka, 1998, *Trees of desire: Gender, environmental knowledge and practice in the highland Uva of Sri Lanka*, A Doctor of Philosophy thesis submitted to the Graduate Department of Anthropology, University of Toronto

World wide web

- Froese R. & Pauly D. (eds). (2020). *FishBase* (version Feb 2018). In: *Species 2000 & ITIS Catalogue of Life*, 2020-02-24 (Roskov Y., Ower G., Orrell T., Nicolson D., Bailly N., Kirk P.M., Bourgoin T., DeWalt R.E., Decock W., Nieukerken E. van, Penev L.). Digital resource at www.catalogueoflife.org/col. Species 2000: Naturalis, Leiden, the Netherlands. ISSN 2405-8858.
- magnaaura.wordpress.com/2014/12/09/an-ancient-culture-from-the-balkan-peninsula-wages-civilizational-marches-and-spreads-magura-name-at-more-than-2-000-places-around-the-world/ Online Etymology Dictionary, https://www.etymonline.com/word/*magh?ref=etymonline_crossreference

Category: Research Article

An Analysis On Translation of Different Fields Using Google Translate As a Tool; With Special Reference to Japanese and Sinhala Languages

P. N. Nimesha Dilshani Dayarathne

ARTICLE DETAILS

Published Online & Printed
December 2021

Author:

P. N. Nimesha Dilshani Dayarathne
Lecturer (Probationary) in Japanese,
Department of Languages,
Faculty of Social Sciences and Humanities,
Rajarata University of Sri Lanka.
Mihintale,
Email: nimedilsha@yahoo.com

මුද්‍රාපද:

පරිවර්තන, සංස්කෘතිකමය යෙදුම්,
භාෂා පරිවර්තන ක්ෂේත්‍ර, විශ්වසනීය බව

සංචිතය

භාෂා 7000 කට අධික ප්‍රමාණයක් භාවිතයේ පවතින වත්මන් ලෝකය තුළ මිනිසා විවිධ හේතූන් මත භාෂා පරිවර්තන කාර්යයන් සිදු කරන අතර භාෂා පරිවර්තන උදෙසා තාක්ෂණික මෙවලම් භාවිතයට ද පෙළඹියේ මීට දශක කිහිපයකට පමණ පෙර සිට ය. එකී මෙවලම් අතරින් Google translate යනු වර්තමානය වන විට ඉතා බහුලව සහ සුලභව භාවිතා වන තාක්ෂණික මෙවලමක් වේ. වර්තමානය වන විට භාෂා 100 කට අධික ප්‍රමාණයක් පරිවර්තනය කිරීමේ හැකියාව පවතින මෙම මෙවලම පිළිබඳ විවිධ මාන ඔස්සේ පර්යේෂකයෝ පර්යේෂණ පවත්වා තිබේ. මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාව තුළින් විවිධ භාෂා පරිවර්තන ක්ෂේත්‍ර තුළ දී Google translate හි හැසිරීම පිළිබඳව අධ්‍යයනය කරයි. එහි නිරවද්‍යතාවය හා ඒ මත තැබිය හැකි විශ්වසනීය බව පරිවර්තනය සඳහා තෝරා ගනු ලබන පාඨයන් අදාළ වන ක්ෂේත්‍රය අනුව වෙනස් වන්නේ ද යන්න මෙහිදී සාකච්ඡාවට බඳුන් කෙරේ. ඒ අනුව සිදු කළ ශාස්ත්‍රීය පර්යේෂණයේ දී විවිධ භාෂා පරිවර්තන ක්ෂේත්‍රවලට අනුව Google translate විසින් ලබා දෙන්නා වූ පරිවර්තන විචල්‍ය වන බව පසක් විය.